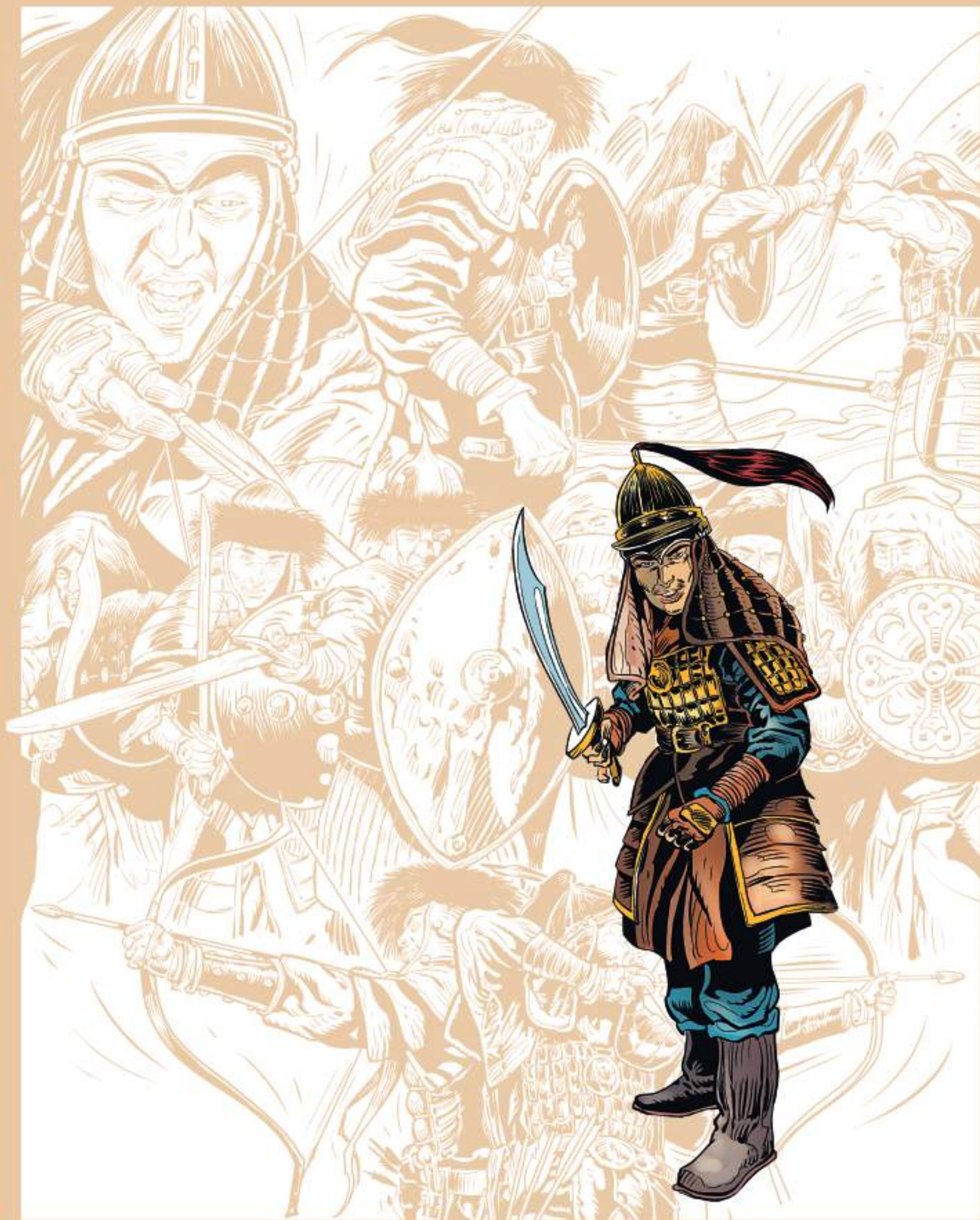

Aradan dört ay geçti. İlkbahar, Ötüken'i cennet gibi güzelleştirmişti. Bozkırlar yeşermiş, karların erimesiyle kabaran sular hızlanmıştı.

14. BÖLÜM
AKIN

Çin'e akın vardı. Yüz bin kişilik bir Türk ordusu hazırlanmış, Kara Kağan'ın buyruğunu bekliyordu. Tulu Han yirmi bin kişilik ordusu ile gelip Kağan'ın buyruğuna girmişti.

Kür Şad ve Tunga Tegin kendi tümenlerinin başına geçmişlerdi. Kağan da altmış bin kişilik öz çerisiyle geriden gelecekti. Binbaşı İşbara Alp, Kür Şad'ın tümeninde idi. Batı kağanının elçileriyle Çin beği Şen-king Kara Kağan'ın ordusunda bulunuyorlardı.

Kür Şad'la İşbara Alp'in ve ötekilerin yağmur gibi yağdırdığı oklar Çinlileri sapır sapır yere sererken...

Onbaşı Gök Börü bir adımını Çin seddinin üstüne atarak kılıcını sıyırdı ve havada yaman bir döndürüş döndürdü. Bu döndürüş sırasında Çinlilerin bir adım gerilemeleri Onbaşı Üç Oğul'un da duvara çıkmasına yetmişti.

İkisi kılıç savurmaya başlayınca öteki sekizi de içeri atladılar.

Bunu ilk gören deli onbaşı Gök Börü haykırdı.

Haydi kimildanın!
Karşımızda az
kişi kaldı. Şu işi
becerelim!

Gök Börü'nün az kişi dediği
gene kendilerinin iki üç misli idi.

Kılıçlar öyle sertlikle
kalkıp iniyordu ki,

biraz sonra hiçbirinden
hayır kalmadı.

Bu ne yaman bir çarpışma, ne korkunç vuruşma idi.
Şu ufacık yerdeki birkaç kişi acunun en sert savaşını yapıyordu.

Bu; er kişilerin, çelik kollu, demir yürekli çerilerin işiydi. Bunun için biraz sonra
ortada Çinlilerden kimse kalmamış, meydan Gök Türklerle Kitaylara kalmıştı.

Şen-king sabahleyin uyanıp da Kür Şad'ın çoktan gittiğini öğrenince köpürdü. Çevresindeki erlere bağırıp çağırdı.

15. BÖLÜM

ŞEN-KİNG'İN ÖFKESİ

Sonra kendi buyruğundaki bin eri alarak Kür Şad'ın izinden dörtnala at sürdü.

Fakat nedense başka zaman yıldırım gibi uçan bu atlılar bugün aksıyorlardı.

Sançar, kıyıda, atının üstünde, yana doğru eğiliyor, Şen-king'e bakarak katılacak gibi gülüyor, hem de söyleniyordu.

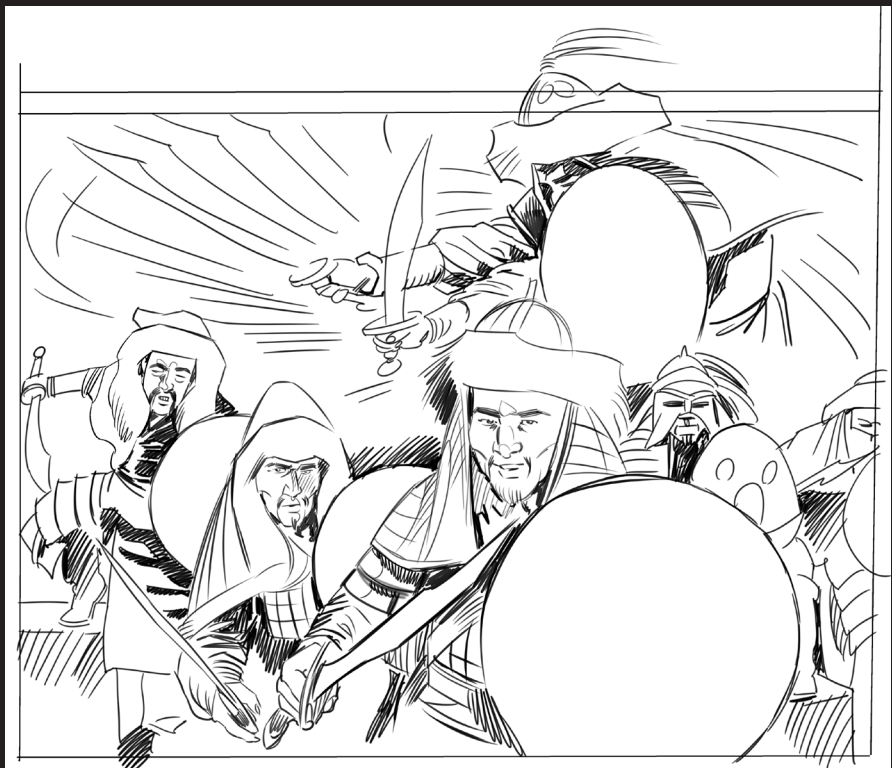
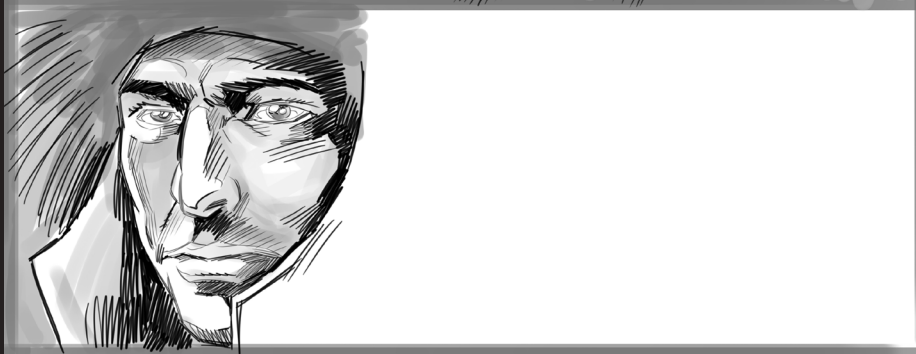
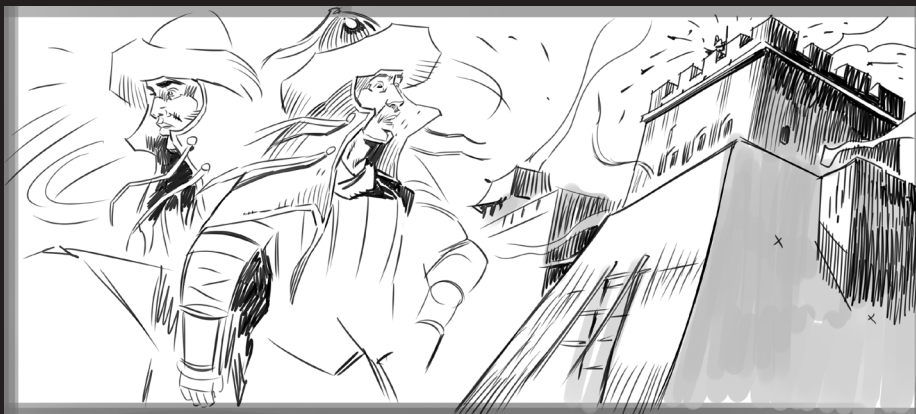

Ulan, herif hâlâ ok atmasını öğrenememiş be... Elli adımdan Pars'ı vuramadı... Acaba dokuz adımdan öküzü vurabilir mi?

Bu sözler ve Pars'ın yanında saplı bulunan ok, elli adım ötede kudurmuş gibi bakarak atının üstünde duran Şen-king'in çerilerine meseleyi anlatmıştı.

Sançar'ın kahkahasını işittikleri her zamanda olduğu gibi hepsi birden katılarak gülmeye başladılar.

29

30

31

32

